

tedy ve vzdálenosti 85 m před ulicí Sedmi domků přechází do roviny, a že právě z této poslední třetiny, sjíždí-li se dolů, není na pravou stranu výhled, an jest tu 1½ m vysoký plot. Usuzuje-li nalézací soud z těchto okolností, že se jízda se silostrojů na oné křižovatce děje za okolností zvláště nebezpečných, je úsudek ten plně odůvodněn a tím i podřadění skutku obžalovaných pod ustanovení § 337 tr. zák. opodstatněno.

### Čís. 4262.

Listinou ve smyslu § 252 předposl. odst. tr. ř. je písemnost, tvořící důkaz o tom, co se v ní potvrzuje.

Písemností jiného druhu ve smyslu předposl. odst. § 252 tr. ř. jest listina, o jejímž obsahu se soud nemůže dověděti jinak než jejím přečtením.

Dopis (strýce obžalovaného), sdělující, že obžalovaný byl po 3 léta nemocen zánětem mozkových blan, a že jeho matka již po dlouhá léta trpí touto chorobou, není listinou ani písemností jiného druhu ve smyslu § 252 předposl. odst. tr. ř.

Zlým nakládáním s mrtvolou ve smyslu § 306 tr. zák. jest jednání, jehož účelem bylo mrtvého pohaněti.

(Rozh. ze dne 17. září 1931, Zm I 520/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Litoměřicích ze dne 11. května 1931, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem úkladné vraždy loupežné podle §§ 134, 135 čís. 1, 2 tr. zák. a přečinem proti veřejnému pokoji a řádu podle § 306 tr. zák.

### D ů v o d y:

Zmateční stížnost napadá oba odsuzující výroky (pro zločin úkladné vraždy a pro přečin § 306 tr. zák.), uplatňujíc v onom směru důvod zmatečnosti čís. 5, v tomto čís. 11 § 344 tr. ř. Po stránce formální (čís. 5 § 344 tr. ř.) vytýká, že porotní dvůr soudní nerozhodl o návrhu (správně nevyhověl návrhu obhájcovu při hlavním přelíčení), by byl přečten dopis Václava V-a, strýce obžalovaného (nikoliv Karla V-a, otce obžalovaného, jak mylně tvrdí zmateční stížnost), a že tím zkrátil obžalovaného v jeho obhajobě způsobem, činícím rozsudek zmatečným podle čís. 5 § 344 tr. ř. Z protokolu o hlavním přelíčení je zřejmo, že se veřejný obžalobce vyslovil proti přečtení tohoto dopisu, an není psán osobou oprávněnou zasahovati do řízení, a není průvodním prostředkem. Porotní dvůr soudní zamítl návrh obhájcův z důvodů, uvedených veřejným obžalobcem, avšak dal dopis k použití soudním znalcům lékařům, jimž uložil, by v posudku vzali na tento dopis zřetel vzhledem k jeho obsahu. Zmateční stížnost má za to, že podání mělo býti čteno za všech

okolností, ano prý pochází od otce obžalovaného, jemuž přísluší právo samostatné zmáteční stížnosti a tudíž i právo zasahovati do trestního řízení, a že okolnosti v podání sdělené (že obžalovaný byl po 3 léta nemocen zánětem mozkových blan a že jeho matka již po dlouhá léta trpí touž chorobou) mohly v porotcích vzbuditi pochybnost o příčetnosti obžalovaného, a dáti podnět k vyžádání nového posudku znalců psychiatrů. Zmateční stížnost má snad na mysli ustanovení § 252 posl. odst. tr. ř., podle něhož jest při hlavním přelíčení přečísti, a to z povinnosti úřední, tedy za všech okolností, listiny, které jsou pro věc významné, nevzdají-li se toho obě strany, totiž listiny, jež mají vztah na čin sám, na způsob jeho provedení a na úmysl pachatelův, a tudíž i na jeho příčetnost (sb. n. s. čís. 1715 tr.). Leč ono podání strýce stěžovatelova není vůbec listinou ve smyslu § 252 předposlední odstavce tr. ř., totiž písemností, tvořící důkaz o tom, co se v ní potvrzuje, ani není písemností jiného druhu, to jest listinou, o jejímž obsahu se nemůže soud dověděti jinak než jejím přečtením (sb. n. s. čís. 2486 tr.), nýbrž je sdělením soukromé osoby o okolnostech, jež lze dokazovati jen výslechem svědků nebo slyšením znalců. Chtěla-li obhajoba dokazovati správnost obsahu podání, bylo na ní, by o něm učinila příslušné průvodní návrhy, jež by se pak provedly za záruk stanovených pro provádění důkazů v trestním řízení před porotou. Takové podání tudíž není a nemůže býti průvodním prostředkem o věcech, jež mohou býti dokazovány řádnými průvodními prostředky. Jeho přečtení přičilo by se zásadě přímosti a bezprostřednosti. Avšak nehledíc k tomu, dostal se obsah podání přes zamítavé usnesení soudní k vědomosti porotců tím způsobem, že soudní znalci v důsledku onoho mezitímního rozhodnutí porotního soudu, pročetše podání, odpověděli naň v posudku, a sdělili při hlavním přelíčení obsah podání soudu i porotcům. Jest tedy nepochybně patrné, že i kdyby skutečně bylo šlo o porušení předpisu § 252 tr. ř., nemohlo toto porušení formy míti nepříznivý pro obžalovaného vliv na rozhodnutí, pročež jeho uplatňování jako zmatku bránil dojista předpis předposl. odst. § 344 tr. ř. Nelze proto po stránce té shledati zmáteční stížnost odůvodněnou.

Neodůvodněná jest zmáteční stížnost, i pokud dovozuje s hlediska zmatku čís. 11 (správně 10) § 344 tr. ř., že jednání obžalovaného, zjištěné ve výroku porotců na II. hlavní otázku, nenaplňuje skutkovou podstatu přečinu podle § 306 tr. zák. Pouhé rozkouskování mrtvolky za tím účelem, by mohla býti nenápadně odnesena, nespadá prý pod pojem zlého nakládání s mrtvolou podle § 306 tr. zák. Než správné provedení hmotně-právního zmatku čís. 10 a) předpokládá, by bylo porušení zákona odvozováno z výroku porotců a v jeho srovnání se zákonem; brojí-li se proti správnosti výroku poukazem na okolnosti do otázek porotců nepojaté, nebo, nedbá-li se všech rozhodných skutečností, výrokem porotců zjištěných, jak činí v souzeném případě zmáteční stížnost, nelze k takovému dolíčení přihlížeti. Výrokem porotců je totiž zjištěno, že obžalovaný zle nakládal s lidskou mrtvolou, rozkrájev ji na kusy, a zahodiv jednotlivé části těla K-ova jednak do Labe, jednak do křoví. Výrok ten zcela vyhovuje tomu, co zákon uvádí jako skutkové předpoklady

přečinu podle § 306 tr. zák. Zlým nakládáním s mrtvolou ve smyslu § 306 tr. zák. jest jednání, jehož účelem bylo mrtvého pohaněti (Herbst II. díl, str. 71 a převážná judikatura). Měla-li obhajoba pochybnosti po té stránce, bylo na ní, by použila ustanovení § 323 tr. ř. a učinila návrh, by byla dána porotcům kontrolní otázka v tomto směru, čímž by si byla zjedнала po případě podklad pro uplatnění zmatku čís. 10 a) § 344 tr. ř.; zamítnutí návrhu pak bylo by jí umožnilo uplatňovati alespoň zmatek podle čís. 6 § 344 tr. ř. To se však nestalo a není tu proto ve výroku poroty potřebného podkladu pro uplatňování hmotněprávního zmatku ve směru stížnosti naznačeném. Bylo proto zmateční stížnost zavrhnouti jako neodůvodněnou.

### Čís. 4263.

**Pobuřování ve smyslu § 14 čís. 1 zák. na ochr. rep. výroky »Ať žije vítězná ruská revoluce« a »Budujte svůj dělnický stát, který pro nás znamená záštitu dnes i v budoucnosti« v resoluci, přečtené na konci veřejné schůze na oslavu výročí trvání sovětského Ruska.**

**Páše-li placený tajemník a předák komunistické strany trestné činy proti zákonu na ochranu republiky (§ 14 čís. 1), nelze míti za to, že jde o ojedinělý poklesek a nahodilé vybočení z mezí řádného života, jaké předpokládá § 1 zák. o podmíněném odsouzení.**

(Rozh. ze dne 17. září 1931, Zm II 373/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 19. srpna 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem rušení obecného míru podle § 14 čís. 1 zákona na ochranu republiky ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n., vyhověl však odvolání státního zastupitelství z výroku, jímž byl obžalovanému povolen podmíněný odklad výkonu trestu, výrok ten zrušil a trest obžalovanému nalézacím soudem vyměřený prohlásil za bezpodmínečný.

### D ů v o d y:

Zmateční stížnost uplatňuje jen důvod zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř. Připouštějíc, že závadná resoluce měla podobný smysl, jaký zjišťuje rozsudek, a že za ni obžalovaný zodpovídá, namítá zmateční stížnost, že soud nedal resoluci správný výklad, a že proto v jejím obsahu nelze spatřovati skutkovou podstatu pobuřování podle § 14 čís. 1 zák. na ochr. rep., to tím méně, ano se v ní o poměrech zdejšího státu vůbec nemluví; také po subjektivní stránce posoudil prý soud věc nesprávně. Podle výkladu obžalovaného je výrok »ať žije vítězná ruská revoluce« jen projevem sympatií s dělnictvem ruským, jemuž se podařilo revolucí povaliti absolutistický režim carský a uskutečniti ideály sociální rovnosti lidí a stejnoměrného rozdělení statků hmotných i duševních podle individuel-